

Ressò

octubre 25

**L'art de l'amistat:
un regal per a la vida**

vidaCreixent

MOVIMENT CRISTIÀ
DE GENT GRAN

Un nou curs per a Vida Creixent

Som-hi! Tornem-hi que no ha estat res!

Són expressions molt nostres que il·lustren bé l'esperit renovador després de l'impàs de les vacances. Però des de la fe, la que ens agermana --com cantem en el nostre himne-- en tenim una encara millor: "heus aquí que ho faig tot nou" És de l'Apocalipsi.

Nou curs i nou temari. El títol, molt adient: "Sou la llum del món" de Mn Xavier Romero, del bisbat de Solsona. Un títol que és ahora esperança i missió. Jesús ens diu a l'evangeli: "vosaltres sou la llum del món" però també que "la llum no és per amagar sinó que ha de il·luminar tota la casa" Aquesta és la nostra missió. No ens podem quedar la llum de la fe per a nosaltres. L'hem de saber comunicar.

Què tinguem un bon curs. Acabo amb un altra frase de l'Apocalipsi: "Veni Senyor Jesús!" Era l'himne dels primers cristians enmig de la persecució. Ell és la nostra llum i la nostra vida.

Xavier Moretó, Consiliari de Vida Creixent de Barcelona

Espai de reflexió i pregària

Salm 43. Fes-me justícia, Déu meu

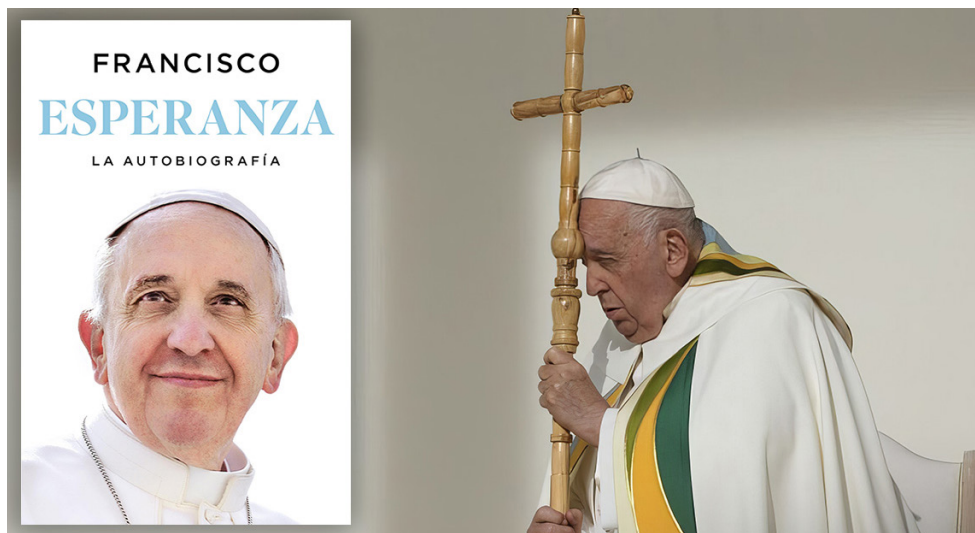
És el lament d'un sacerdot o d'un levita exiliat a la regió de l'alta galilea, lluny del temple de Jerusalem, on servia Déu. Pateix com una ferida les burles dels adversaris i, enmig de llàgrimes, expressa el seu anhel per la casa de Déu. Allí hi trobava la font de la vida, com el cérvol assedegat que té necessitat de l'aigua per a viure.

Fes-me justícia, Déu meu,
defensa la meva causa contra una gent infidel;
allibera'm de l'home pervers i traïdor.
Déu meu, tu ets el meu baluard.
Per què em rebutges?
Per què he d'anar de dol pertot arreu,
seguit de prop per l'enemic?
Envia'm la llum i la veritat;
que elles em guiïn,
que em duguin a la muntanya santa,
al lloc on resideixes.
I m'acostaré a l'altar de Déu,
a Déu, que és la meva alegria.
Jo et lloaré amb la cítara,
oh Déu, Déu meu.
Per què aquesta tristor, ànima meva?
Per què aquest torbament?
Espera en Déu!
Jo et tornaré a lloar,
salvador meu i Déu meu.

Espai de reflexió i pregària

Esperanza. La autobiografía. Francisco.

Plaza y Janés, Barcelona, 2025

Este es un libro para leer despacio, o al menos a velocidades variadas.

Ya sé que he dicho con frecuencia eso de leer con calma, pero hay libros que la piden. O tal vez sea que, a medida que cumplo años, la lectora voraz y de velocidad casi olímpica, ha aprendido a vivir con otro ritmo..., tal vez.

La biografía es un género literario muy antiguo y que no ha dejado de tener, en distintas épocas y lugares, numerosos adictos. Las vidas y los hechos de los que importan han llenado siglos de transmisión oral y escrita.

Y dando un paso más llegamos a la autobiografía, la vida y los hechos de una persona ofrecidos por ella misma.

Ya tenemos encuadrado este libro. Pero yo ahora os ofreceré mi experiencia muy personal, como lectora. Porque encuentro que esta autobiografía tiene unas características a tener en cuenta. Es mi opinión, claro, pero os cuento cómo la he visto.

Los 25 capítulos de este libro tienen, casi todos, este esquema: tras unas páginas de recuerdos que, capítulo a capítulo, van avanzando cronológicamente, siguen páginas de

Espai de reflexió i pregària

reflexión, convicciones compartidas y empuje doctrinal, que parten de lo recordado, y lo sitúan. Es el legado que la memoria del autor sintetiza y nos ofrece.

Por ejemplo: en el capítulo 16 que titula “Como un niño en brazos de su madre”, tras recordar las emociones y preparación de su ordenación sacerdotal, los compañeros, la familia..., salta unos años hasta poco después de ser elegido obispo vicario de Flores. Allí atendió a una señora mayor, muy humilde, que quería confesarse; del diálogo que siguió, de su convicción sobre el perdón de Dios, vio en ella “la sabiduría interior que se abre a la misericordia de Dios”.

Y a continuación dedica doce densas y convencidas páginas a hablar del PUEBLO. Del pueblo que construye la historia, del alma del pueblo, de la Iglesia pueblo de Dios, del pueblo latinoamericano, de la piedad popular, de la oración del pueblo, de Cristo y María en el corazón del pueblo... Habla de la Iglesia abierta, compuesta de pobres, mujeres además de hombres, laicos y no solo clérigos..., una Iglesia en salida, todos juntos...

Otro ejemplo que me ha resultado muy simpático: en el capítulo 23, que se titula “A imagen de un Dios

que sonrío”, comienza llamando a la esperanza “una niña graciosa” y va narrando los momentos alegres y festivos de su niñez. Habla de los momentos risueños de la Biblia, de su encuentro con artistas cómicos, de la validez de la broma y el chiste. Cuenta unos cuantos chistes y anécdotas, uno de ellos que le contaron sobre él mismo. El papa conduciendo una limusina en Nueva York... pasándose de velocidad y siendo alertado por un agente... Cuenta la anécdota con diálogos que te llevan a un final en el que no pude dejar de reírme con ganas. No la cuento, leedlo. Y sigue hablando de la alegría, el buen humor..., pero también alerta contra el peligro que suponen los serios, formales, solemnes, severos y complicados cristianos y su mala influencia y dice “el malhumor nunca es señal de santidad, sino todo lo contrario”.

Y me quedo con la unión entre alegría y esperanza, quizá porque me recuerda un verso del poeta francés Charles Peguy en su “Pórtico a la segunda virtud”.

Y dijo Dios, la esperanza es lo que más me agrada. Y no me vuelvo atrás.

Con ello os dejo.

María Jesús Ramos Narro

Espai de reflexió i pregària

Catequesi del Papa: “Les paràboles”

El Papa Lleó ens parla de la paràbola del sembrador.

“Les paràboles de Jesús ens ajuden a recuperar l’esperança perquè ens mostren com obra Déu en la història.

En la paràbola del sembrador (cf. Mt 13,1-17) podem reconèixer la forma de comunicar-se de Jesús i com anunciar l’Evangeli avui.

Cada paraula de l’Evangeli és com una llavor que es llança al terreny de la nostra vida. El terreny és el nostre cor, però també és el món, la comunitat, l’Església. La paraula de Déu fecunda i provoca tota realitat.

La paraula de Jesús és per tots, però actua en cadascú de manera diferent.

Un sembrador força original surt a sembrar, però no es preocupa d’on cau la llavor: al camí, entre les pedres, entre els esbarzers. La forma com aquest sembrador “malgastador” llança la llavor és una imatge de la forma com Déu estima. Déu llança la llavor de la seva paraula sobre qualsevol situació en què ens trobem: a vegades som més superficials i distrets, a vegades ens deixem portar per l’entusiasme, a

vegades estem aclaparats per les preocupacions de la vida, però també hi ha moments en què estem disponibles i aollidors. Déu confia i espera que tard o d’hora la llavor floreixi. Ell ens estima així, sempre ens dona generosament la seva paraula. Aquesta és l’esperança, fonamentada sobre la roca de la generositat i la misericòrdia de Déu.

Demanem al Senyor la gràcia d’acollir sempre aquesta llavor que és la seva paraula”.

M Dolors Coscojuela

Espai de reflexió i pregària

Aturar-se Cicle C. On som?

T'has fixat quin detall del metge i literat Lluç? Ens diu que Jesús observava. Sí, Jesús no és un personatge estrany. Ja ho he dit alguna altra vegada.

Aquest cap de setmana, va menjar a casa d'un dels principals fariseus. I saps què hi veu Jesús? Doncs que tothom escull els primers llocs. Els qui ho fan no són pas de la classe baixa, sense educació ni cultura. Són dels preeminents.

Tothom corre per guanyar, per posseir, per figurar, per dominar, per ocupar els primers llocs, per fer-se veure.

Em sembla que l'Església, i tothom qui té un lloc compromès en la nostra societat cristiana, ha perdut nervi perquè s'ha treballat fora de lloc. Ens hem preocupat molt de ser radicals legalment, i ens hem trencat poc el coll per la radicalitat segons l'Evangeli.

Cal una revisió, no en dubteu pas, la història diària tira endavant. I la revisió a fons neix de la llibertat. De la llibertat de la crida de Jesús, el qual ens demana per damunt de tot ser humils, molt humils. Que vol dir molt amants de la veritat. Veritat que no vol dir significar ni "retallar", ni cercar "tranquil·litzants". I els seus servidors no hem cercat els primers llocs, els llocs de figurar.

El cristià no pot seure a la taula amb una actitud d'estructures capitalistes: això és radicalment contrari a l'evangeli. No podem estar asseguts i ben tranquils quan sabem que hi ha germans explotats en la seva identitat de persona.

Si sabem que Jesús va venir a servir i no pas a ser servit, ens hem de plantejar una nova manera de ser "església". Aquest nou plantejament consisteix en el servei. Servei entès com la col·laboració diligent i joiosa amb tota iniciativa, projecte o expectativa que tingui com a fi únic fer sentir l'amor a l'home d'avui. És a dir, desinstal·lar-se i començar pels últims llocs. Amb els qui s'exalcen a si mateixos no s'hi pot comptar perquè seran humiliats: no serveixen per a res. Paraula del Mestre.

Cal esborrar la pissarra: no ens sàpiga greu començar de bell nou.

Mn. Pere Arribas-diaca

Agenda 2025

Octubre

Primera reunió d'animadors

prevista el dijous dia 2 a les 17:00h. "Siervas de Maria", Carrer Enric Granados, 16.

Dissabte 25:

XLII ASSEMBLEA DE VIDA CREIXENT

Parròquia Sant Ignasi de Loiola, C/ Provença 544.

10:00h. Assemblea.

11:00h. Conferència de Mn Xavier Romero, rector de Tàrrrega, sobre el temari del curs 2025-2026:

"SOU LA LLUM DEL MÓN", que ell ha escrit.

12:00h. Eucaristia.

Novembre

Dijous 6:

Reunió d'animadors. A les 17:00h. "Siervas de Maria", Carrer Enric Granados, 16.

Tema III: Explorant nous horitzons: l'Apostolat com a guia

Desembre

Dijous 4:

Reunió d'animadors. A les 17:00h. "Siervas de Maria", Carrer Enric Granados, 16.

Tema IV: La Fe: la roca que sosté la vida

Ens pots trucar al telèfon:

682 835 093

US DESITGEM UN BON CURS 2025-2026!

vidaCreixent

MOVIMENT CRISTIÀ
DE GENT GRAN

© Vida Creixent

C/València 218, 1r 2a Esquerra, Barcelona

08011 Barcelona - Tel. 93 412 21 20

Mòbil: 682 835 093

info@vidacreixent.org - www.vidacreixent.org

Secretaria: Tardes, dilluns i dimecres de 5 a 7

Text de la fotografia de portada:

L'art de l'amistat: un regal per a la vida

Dipòsit legal: B. 8.204-2007

Disseny: Dfinis Design

Maquetació: David Albarracin